

Sygn. akt *XVII AmE 256/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner

po rozpoznaniu 3 marca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 maja 2019 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) sp. z o.o. w C. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 256/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 maja 2019 r. Nr (...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. oraz po rozpatrzeniu odwołania z 10 stycznia 2019 r. przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością **z siedzibą w C.** (dalej powódka) od decyzji Prezesa URE z dnia 31 października 2018 r. znak: (...) wymierzającej karę pieniężną, **postanowił zmienić zaskarżoną decyzję**, w części, poprzez zastąpienie pkt 2 następującym brzmieniem: „Za działanie wymienione w

punkcie 1 wymierzam (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. karę pieniężną w kwocie 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset czternaście złotych).

Od powyższej Decyzji powódka złożyła odwołanie, w którym wniosła o uchylenie Decyzji w całości oraz poprzedzającej ją decyzji z 3 października 2018 r. Nr (...) oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

Przedmiotowej Decyzji powódka zarzuciła naruszenie przepisów:

a) art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. poprzez nałożenie kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzanych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., podczas gdy przepis art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. pozwala na nałożenie kary pieniężnej na podmioty niestosujące się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych wyłącznie na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e.;

b) art. 42 ust. 1 Konstytucji poprzez nałożenie kary pieniężnej na podmiot, który nie dopuścił się czynu podlegającego karze pieniężnej zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. (obecnie powódka) zawarły 25 stycznia 2010 r. z (...) S.A. (obecnie (...) S.A. w K. (dalej (...))) Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...), na podstawie której energia elektryczna dostarczana była przez (...) do obiektu odbiorcy zlokalizowanego w **R.** (umowa z załącznikiem k. 48-52 akt adm.). Wartość mocy umownej określono na poziomie 600 kW (załącznik nr 1 k.51 akt adm.).

Pismem z 15 lipca 2014 r., wysłanym listem zwykłym, (...) S.A. przesłał powódce plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. dla obiektu Zakład (...) w R.. W planie uwzględniono moc umowną na poziomie 0,5 MW oraz moc bezpieczną na poziomie 0,00 MW. (plan k.53 akt adm.).

(...) sp. z o.o. zawarła 22 października 2013 r. z (...) S.A. w K. (dalej (...)) Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...), na podstawie której energia elektryczna była dostarczana przez (...) do obiektu odbiorcy zlokalizowanego w **K.** (umowa z załącznikami k. 19-27 akt adm.).

Zgodnie z § 3 pkt 5 i 6 Umowy (...) opracowuje i aktualizuje zgodnie z zasadami określonymi w ustawie Prawo energetyczne wraz z Rozporządzeniami wykonawczymi oraz (...)Plan wprowadzenia ograniczeń”. (...) zobowiązuje się do uwzględnienia przy tworzeniu w/w planu mocy bezpiecznej wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej, określonej w Załączniku nr 2 do Umowy. Z kolei w Załączniku nr 2 moc umowną określono na poziomie 1 100 Kw oraz moc bezpieczną na poziomie 350 kW (k.23 v. akt adm.). Aneks nr 1 z 13 października 2014 roku moc umowną obniżono do 700 kW (k. 26 v. akt adm.), jednakże aneksem nr 2 z 16 stycznia 2015 roku podwyższoną ją do poziomu 1100 kW (k. 27v. akt adm.).

Pismem z 31 lipca 2014 r., wysłanym listem zwykłym, (...) S.A. przesłał powódce plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. dla obiektu zlokalizowanego w K.. W planie uwzględniono moc umowną na poziomie 0,97 MW oraz moc bezpieczną na poziomie 0,00 MW (plan k.28 akt adm.).

(...) sp. z o.o. zawarła 11 kwietnia 2011 r. z (...) spółką akcyjną we W. (obecnie (...) S.A. w K. (dalej (...))) Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...), na podstawie której energia elektryczna dostarczana była przez (...) do obiektu odbiorcy zlokalizowanego w **L.** (umowa z załącznikami k. 56-75 akt adm.).

Paragraf 3 ust. 2 h tej Umowy stanowił, że odbiorca zobowiązuje się do ograniczenia poboru energii elektrycznej w przypadkach i na zasadach określonych w § 5 ust. 3 i 4. Z kolei zgodnie z tym postanowieniem, odbiorca wyrażał zgodę na ograniczenie poboru energii elektrycznej w przypadku ograniczeń wprowadzanych zgodnie z obowiązującymi przepisami i oświadcza, że określone w Załączniku nr 3 ograniczenia w poborze energii elektrycznej do wielkości mocy bezpiecznej nie spowodują zagrożenia bezpieczeństwa ludzi oraz uszkodzenia lub zniszczenia mienia odbiorcy. W Załączniku nr 3 do Umowy wskazano zamówioną przez odbiorcę moc umowną wynoszącą 800 kW oraz minimalną moc umowną wynoszącą 350 kW (k.67-70 akt adm.).

Pismem z 30 lipca 2014 r., wysłanym listem zwykłym, (...) S.A. przesłał powódce plan wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. dla obiektu zlokalizowanego w Ł.. W planie uwzględniono moc umowną na poziomie 0,7 MW oraz moc bezpieczną na poziomie 0,350 MW. (plan k.79-80 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) S.A.” albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tego samego dnia o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie (...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach (okoliczność bezsporna).

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. ((...)), do którego sieci przyłączona była w sierpniu 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powódki do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w miejscowościach: **R.** ((...)-(...)) R.) (k.3-4 akt adm.), **K.** ((...)-(...)) S.) (k.5-6 akt adm.) oraz **Ł.** ((...)-(...)) M.) (k.7-8 akt adm.),

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął podejrzenie, że powódka, we wskazanych przez (...) obiektach, nie dostosowała się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 17 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił powódkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie.

Ponadto Prezes URE wezwał powódkę do ustosunkowania się do przekazanych jej informacji, otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz wezwał do przedstawienia jeszcze innych informacji i dokumentów (zawiadomienie k. 1- 2 akt adm.).

W odpowiedzi, w piśmie z 5 czerwca 2017 r. powódka przedstawiła Prezesowi URE swoje stanowisko w niniejszej sprawie, wskazując, że:

„Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzone zostały na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (zwanego dalej Rozporządzeniem). Zgodnie z § 1 Rozporządzenia ograniczenia wprowadzone zostały od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godziny 24:00. Pragnę stwierdzić, że w powyższym okresie obowiązywania ograniczeń wprowadzonych Rozporządzeniem spółka (...) Sp. z o.o. nie przekroczyła ograniczonych wartości poboru energii elektrycznej. Ustosunkowując się informacji otrzymanych przez Prezesa URE od spółki (...) S. A. wskazujących na stopień niedostosowania się przez (...) sp. z o.o. do wprowadzonych Rozporządzeniem ograniczeń, stanowiących załącznik do pisma zawiadamiającego o wszczęciu, postępowania administracyjnego, podkreślam, że jedyne odnotowane odchylenia w stosunku do norm wprowadzonych następnie Rozporządzeniem wystąpiły w punkcie poboru (...) w dniu

10 sierpnia 2015 r w godzinach 11:00-13:00 (załącznik nr 1 do pisma Prezesa URE) oraz w punkcie poboru (...) w dniu 11 sierpnia 2015 r. w godzinach 11:00-13:00 (załącznik nr 3). Ograniczenia w poborze energii elektrycznej wprowadzone zostały natomiast dopiero, jak wskazano powyżej, Rozporządzeniem od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godziny 24:00, a zatem już po wystąpieniu przekroczeń zarzucanych spółce. Zaznaczyć należy, że godzina 24:00 zawarta w Rozporządzeniu rozumiana jest jako ostatnia godzina danej doby. Rozporządzenie zaczęło zatem obowiązywać faktycznie od północy przypadającej pomiędzy dniem 11 a 12 sierpnia 2015 r. Przyjęty w Rozporządzeniu system 24-godzinny, zgodnie z którym godzina 24:00 stanowi koniec doby, nie jej początek, stosowany jest również w innych aktach prawnych wprowadzających przejściowe zmiany lub ograniczenia. Przykład stanowić może Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 13 maja 1999 r. w sprawie informacji o obowiązujących (od dnia 21 maja 1999 r. od godz. 0.00 do dnia 3 czerwca 1999 r. do godz. 24.00) cenach jednostkowych towarów łatwo psujących się. Należy też zwrócić uwagę, iż w także dokumentach sporządzonych przez (...) S.A. wskazujących na stopień niedostosowania się przez (...) sp. z o.o. do wprowadzonych Rozporządzeniem ograniczeń, na które powołuje się w piśmie Prezes URE, godzina 24 przedstawiona jest w podziale godzinowej jako ostanía godzina danej doby. Przemawia to-również za prawidłowością przyjętej przez stronę interpretacji. (k.13 akt adm.).

Pismem z 9 lutego 2018 r. Prezes URE wezwał (...) do przedstawienia informacji i dokumentów mających istotne znaczenie w niniejszej sprawie (k. 17 akt adm.).

W odpowiedzi (...) przedstawił swoje stanowisko, jak również załączył dokumenty w postaci umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej i planów ograniczeń przesłanych powódce (k.18-81 akt adm.).

Pismem z 30 lipca 2018 roku Prezes URE wezwał powódkę do przedstawienia rachunku zysków i strat z prowadzonej działalności gospodarczej, stanowiącego część sprawozdania finansowego za 2017 rok (k.84 akt adm.).

W odpowiedzi powódka przedstawiła żądane dokumenty (k.88-94 akt adm.)

Pismem z 10 września 2018 r. zawiadomiono powódkę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz wyznaczono 7-dniowy termin na zapoznanie się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz na złożenie ewentualnych uwag i wyjaśnień (k. 95 akt adm.).

Powódka zapoznała się z materiałem dowodowym (k.100 akt adm.).

Decyzją z dnia 31 października 2018 r. nr(...) Prezes URE nałożył na powódkę karę pieniężną w wysokości 1 913 zł za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (k.111-119 akt adm.).

W ustawowym terminie powódka złożyła odwołanie od ww. Decyzji Prezesa URE (k.123-125 akt adm.). W następstwie jego rozpoznania, Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję, mocą której obniżył karę pieniężną do kwoty 1 814,00 zł (k.136-143 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, gdyż stan faktyczny nie był sporny. Stanowiska stron różniły się co do kwestii istnienia podstawy prawnej do nałożenia na powódkę kary pieniężnej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa. Natomiast podnoszone przez powódkę zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchYLENIEM Decyzji, czy jej zmianą.

Stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia powódka jest podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, bowiem moc umowna w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych w:

a) R. - określona została na poziomie 0,600 MW,

b) K. – 1, 100 MW,

c)(...) 0,800 MW,

a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powódce niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do treści tego ostatniego przepisu „**W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.**”

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;

2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);

3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;

4) strajku lub niepokoju społecznych;

5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. (art. 11c ust. 2 p.e.).

Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7. (art. 11c ust. 3 p.e.).

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień, tj. w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia znajduje się w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle ograniczonym czasie i na ściśle określonym terytorium.

Jednocześnie w tym miejscu podkreślenia wymaga, że nie ma znaczenia, iż w art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e. jest mowa o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii a w art. 11 d ust. 3 p.e. o wprowadzeniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii, ponieważ wdrożenie ograniczeń w przesyłaniu lub dystrybucji energii normowane jest z punktu widzenia operatora, podczas gdy ograniczenia te w istocie stanowią ograniczenia w dostarczaniu energii przekładające się na ograniczenia w poborze tej energii, wywołujące skutki dla odbiorcy. Tym samym należało uznać, że w danym zakresie ustawodawca posłużył się różnymi wyrazami dla opisanego tego samego, aczkolwiek z perspektywy dwóch różnych stron- operatora i odbiorcy.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w art. 11, 11c i 11 d p.e. ustawodawca wielokrotnie i konsekwentnie posługuje się sformułowaniem o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Mianowicie ustawodawca uregulował m.in., iż w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e.); podał na czym rzeczono ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej polegają (art. 11 ust. 3 p.e.); upoważnił Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1 (art. 11 ust. 6 p.e.), w związku z czym w Rozporządzeniu zawarto szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz konkretnie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, stąd Rozporządzenie odnosi do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, w tym określa zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11 ust. 6a pkt 4 p.e.); wskazał w art. 11 c ust. 1 p.e. w następstwie czego może powstać zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i jakie kompetencje ma operator w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, włącznie z możliwością wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11c ust. 2 p.e.); zaś w art. 11d ust. 1 p.e. wprost odniósł się do sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej opisanej w art. 11 c ust. 1 p.e., normując jakie działania podejmuje wówczas operator oraz ustanawiając jednocześnie w art. 11 d ust. 3 p.e. dla operatorów, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, możliwość wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Wynika z tego, że skoro ustawodawca cały czas w powołanych przepisach odnosi się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii to w art. 11 d ust. 3 p.e., w którym ustanawia możliwość wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, do którego odnoszą się wszystkie pozostałe wymienione przepisy poruszające kwestie przedsięwzięcia działań zapobiegawczych w postaci ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, faktycznie reguluje tożsamą czynność wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Ostatecznie za taką konkluzją przemawia uregulowanie z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza ono bowiem, że m.in. na mocy art. 11 d ust. 3 p.e. traktującym dosłownie o wprowadzaniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii w rzeczywistości wprowadzane są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii.

W świetle powyższego OSP posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Tym samym przekroczenie poboru energii nie tylko w dniach od 12 do 31 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów w kwestii ograniczeń, ale również w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywały ograniczenia wprowadzone przez OSP na mocy art. 11d ust. 3 p.e., jest zagrożone karą pieniężną z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Przy czym skoro to operatorzy systemu elektroenergetycznego wprowadzają ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na zasadzie art. 11d ust. 3 p.e. stosowanie się do ograniczeń w poborze energii obciąża odbiorców tej energii, którzy podlegają karze w razie naruszenia ustalonych przez operatorów ograniczeń. Zgodnie bowiem z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Przepis ten nie zawęży kręgu podmiotów podlegających karze, tak więc obejmuje on wszystkie podmioty niestosujące się do ograniczeń w poborze, a tym samym wszystkich odbiorców energii.

Powódka nie dostosowała się do wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e ograniczeń w poborze energii.

Podkreślenia wymaga, iż niedostosowanie się przez powódkę do ograniczeń wystąpiło mimo, że komunikaty na temat wprowadzenia ograniczeń ogłoszone zostały w radiu- począwszy od 10 sierpnia 2015 r., o godzinie 7:55 i 19:55 w programie (...). Natomiast komunikaty przekazywane drogą radiową były dla powoda wiążące. Wynika to z § 12 ust. 2 Rozporządzenia ustanawiającego generalny sposób powiadomienia o obostrzeniach drogą radiową w komunikatach energetycznych właśnie w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz z § 12 ust. 1 Rozporządzenia, który zakłada, że ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania. Tym samym wobec powiadomienia powódki drogą radiową zgodnie z § 12 Rozporządzenia przed wprowadzeniem obostrzeń, powódka powinna podporządkować się nakazom zawartym w przedmiotowych komunikatach, czego nie uczyniła.

Istotnym jest przy tym, że zgodnie z powołanym § 12 ust. 2 Rozporządzenia w rzeczonych komunikatach ogłasza się zaordynowane stopnie zasilania obowiązujące w określonym w komunikatach czasie, wprowadzane w najbliższych 12 godzinach i przewidywane na następne 12 godzin. Odbiorca dostaje zatem klarowną informację do jakiego stopnia ma ograniczyć pobór energii i na jaki okres. W połączeniu z otrzymanym przez niego planem wprowadzania ograniczeń, wskazującym dopuszczalny pobór mocy elektrycznej według stopni zasilania, posiada pełną informację do jakiego poziomu ma zmniejszyć pobór mocy.

Niepodporządkowanie się przez powódkę nakazom ograniczenia poboru energii określonym w komunikatach radiowych należy zatem uznać za naruszenie prawa. Usprawiedliwieniem dla tego zachowania nie może być okoliczność, iż faktycznie od wielu lat nie wprowadzano ograniczeń w poborze energii, gdyż powódka powinna wdrożyć polecenia zawarte w komunikatach radiowych, nawet jeśli stanowiły one pewne zaskoczenie. Dodatkowo należy podkreślić, że ograniczenia w poborze i dostarczaniu energii elektrycznej powinny być i są wprowadzane w wyjątkowych sytuacjach, to jest wtedy, gdy wykorzystanie innych instrumentów przewidzianych przez przepisy prawa energetycznego nie jest wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa krajowemu systemowi elektroenergetycznemu. Dlatego też wprowadzenie, ich w sierpniu 2015 roku po raz pierwszy od 25 lat nie może być okolicznością uzasadniającą odstąpienie od wymierzenia kary.

Sąd zważył ponadto, że jak wynika z § 12 ust. 3 Rozporządzenia dodatkowe powiadomienia, przekazywane inną drogą niż radiowa, stosuje się w przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają wówczas odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Przy

czym tylko indywidualne powiadomienia, o których wyżej mowa są obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do komunikatów radiowych, a zatem nadrzędne, o czym stanowi § 12 ust. 4 Rozporządzenia.

Analogiczną informację przekazano powódce wprost, wskazując w treści pisma z 30 lipca 2014 r., pod planem wprowadzania ograniczeń, iż „w przypadku stosowania odstępstw we wprowadzonych ograniczeniach w stosunku do ogłoszonych w komunikatach radiowych, Operator Systemu Przesyłowego powiadamia o tych odstępstwach wykorzystując podległemu służby dyspozytorskie. (...). Zmiany powyższe są nadrzędne w stosunku do powiadomień zawartych w komunikatach radiowych” (k.79 verte akt adm.).

Skoro więc powódce nie komunikowano dedykowanych, indywidualnych obostrzeń, wystarczającym było poinformowanie go drogą radiową, dlatego już tylko po nadaniu komunikatów radiowych, powinna podporządkować się narzuconym restrykcjom, zgodnie z ustawą.

Zaistniała zatem przesłanka do nałożenia na powódkę przez Prezesa URE- jako organ wymieniony w art. 56 ust. 2 p.e.- kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny, czyli jest niezależna od pobudek jakimi kierowała się powódka, naruszając prawo.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd zważył, iż stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Oceniając stopień szkodliwości czynu w świetle art. 115 § 2 kk, wobec braku definicji legalnej tego pojęcia w Prawie energetycznym, Sąd musiał wziąć pod uwagę, że do przekroczeń doszło w punktach R. i K. 10 sierpnia 2015 roku w godzinach od 11 do 13, czyli wówczas gdy obowiązywał najwyższy stopień wprowadzonych ograniczeń tj.20, a w punkcie Ł. 11 sierpnia 2015 roku w godzinach od 11 do 13, czyli wówczas gdy obowiązywał 19 stopień. Zatem zakres przekroczeń jest niebagatelny.

Powódka nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując w okresie trudnych warunków zewnętrznych- niskiego stanu wód i upałów mających przełożenie na to bezpieczeństwo- przekroczenia poboru energii w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływała negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Pomimo bowiem, że krajowy system elektroenergetyczny ((...)) funkcjonował dalej, skutkiem działania powódki mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego (...).

Zagrożenie dla pracy (...) jest potęgowane, jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia powódki w kontekście niebezpieczeństwa, jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę (...). Wobec tego że, nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia, tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuściła się powódka nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest znaczny.

Powyższe nie oznacza odpowiedzialności zbiorowej, ponieważ powódka odpowiada tylko za przekroczenia, których dopuściła się indywidualnie. Jedynie waga tych przekroczeń jest potęgowana w perspektywie skutków jakie mogą wystąpić w (...) stanowiącym niejako „system naczyń połączonych”, przez co może dojść do tzw. blackout-u, czyli awarii i kompletnego odcięcia energii mającego daleko idące konsekwencje.

Z tego względu, odstąpienie od nałożenia na powódkę kary na podstawie ww. przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązki, nie było możliwe.

W kwestii zawinienia trzeba natomiast podnieść, iż profil działalności powódki, która zajmuje się produkcją kruszyw naturalnych, nie wyklucza konieczności podporządkowania się wprowadzanym ograniczeniom poboru energii. Jak już wcześniej wspomniano, powódka nie jest bowiem podmiotem chronionym przed wprowadzanymi ograniczeniami, jak choćby szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego (§ 6 ust. 1 Rozporządzenia).

W dalszej kolejności stwierdzić trzeba, że powódka będąc zobowiązaną do stosowania się do ograniczeń nie podjęła możliwych działań ostrożnościowo- prewencyjnych, w tym nie ustaliła na przyszłość postępowania, które pozwoliłoby na wdrożenie planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii przyjętych dla niej.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu Sąd uznał, iż Prezes URE nie powinien ograniczać się do twierdzenia, iż nie ma możliwości oceny zachowania odbiorcy w aspekcie wcześniejszego wykonywania przez niego obowiązku związanego z wprowadzeniem ograniczeń w poborze energii ze względu na pierwszy przypadek wprowadzenia ograniczeń pod rządami ustawy Prawo energetyczne, ale powinien zbadać w szczególności w tej sytuacji, czy powódka dopuściła się w ogóle w przeszłości naruszeń Prawa energetycznego i jego karalność w tym zakresie.

Niedostosowanie się przez powódkę do ograniczeń miało miejsce 10 sierpnia 2015 roku odnośnie (...) R. i K. oraz 11 sierpnia 2015 roku odnośnie (...) Ł., co wynika z materiału dowodowego i zostało stwierdzone przez Prezesa URE w Decyzji, w której oznaczono wartości przekroczeń i obliczono karę w oparciu o łączne przekroczenie mocy w tych dniach. Prezes URE kierował się przy tym informacjami uzyskanymi od (...) bazującymi na planie wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązującym od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku dla ww. punktów poboru.

W tym miejscu należy podkreślić, że Prezes URE ustalając wysokość kary uwzględnił fakt, iż odnośnie punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego pod adresem R. ((...)-(...) R.), w Planie ograniczeń moc umowna określona została na poziomie 0,500 MW (natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,000 MW). Jednakże, wziął pod uwagę, że moc umowna obowiązująca w czasie wprowadzonych ograniczeń w tym punkcie poboru energii elektrycznej określona została w Umowie na poziomie 0,600 MW w godzinie. Wobec powyższego, Prezes URE miarkując wysokość kary przyjął wartość wyższą – wynikającą z Umowy niż w planie ograniczeń obowiązującym w okresie 10-31 sierpnia 2015 r.

Natomiast, odnośnie punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego pod adresem Ł. ((...)-(...) M.), moc umowna w Planie ograniczeń została określona na poziomie 0,700 MW (natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,350 MW). Tymczasem moc umowna obowiązująca w czasie wprowadzonych ograniczeń w tym punkcie poboru energii elektrycznej określona w Umowie wynosiła 0,800 MW. Stąd, słusznie Prezes URE uznał, że plan ograniczeń nie uwzględniał aktualnej na dzień 10 sierpnia 2015 r. mocy umownej zapisanej w umowie z powódką. Biorąc to pod uwagę, przyjął że powódka mógł mieć świadomość, że obowiązuje ją limit 800 kW w 11 stopniu zasilania, a co za tym idzie, obowiązuje ją też wyższe stopnie zasilania w stopniach od 12 do 19 (k.134 akt adm.).

W związku z powyższym, po złożeniu odwołania przez powódkę od Decyzji z 31 października 2018 roku, Prezes URE dokonał ponownego przeliczenia przekroczeń mocy obowiązujących w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. W rezultacie czego, dokonał korekty w punkcie poboru energii elektrycznej zlokalizowanym pod adresem Ł. ((...)-(...) M.). Nie uczynił tego w pozostałych dwóch punktach, mimo iż w tam również wielkości przyjęte dla 11 stopnia w planie ograniczeń nie były zgodne z przyjętą dla tych zakładów wielkością umowną. Jednakże, naruszenie ograniczeń stwierdzono tam wyłącznie w 20 stopniu, który w obu przypadkach wynosił 0 kW, więc wielkości przekroczeń pozostała bez zmian.

Reasumując, Prezes URE prawidłowo ustalił, że powódka przekroczyła obowiązujące ją wartości poboru mocy w następujący sposób:

1. (...): R. ((...)-(...)) R.): 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,1971508 MW
2. (...): K. ((...)-(...)) S.): 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0156 MW
3. (...): Ł. ((...)-(...)) M.): 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,392113 MW. Łącznie wysokość przekroczenia wyniosła 0,6048638 MW.

Mając na uwadze limit kary określony treścią art. 56 ust. 3 p.e. Sąd uznał, że kara w wysokości 1814,00 zł będzie adekwatna do wysokości przekroczenia nawet w razie przyjęcia dotychczas nienagannego zachowania powódki. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby (0,6048638 MW x 3 000 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10- 31 sierpnia 2015 roku. Podstawa wymierzenia kary została zaś zawężona wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie powódki do ograniczeń i do stopnia w jakim to niedostosowanie miało miejsce.

W ocenie Sądu zastosowany algorytm nie tylko prowadzi do ustalenia kary proporcjonalnej do zakresu naruszenia, ale jednocześnie wobec jego wykorzystywania do obliczania kary w każdym przypadku naruszenia przez odbiorców ograniczeń w poborze energii, służy przejrzystości i zapobiega dysproporcjom.

Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest nadmiernie uciążliwa, jest odpowiednia do charakteru popełnionego czynu oraz skutków naruszenia obowiązujących norm. Kara ta nie wpłynie ponadto na pogorszenie kondycji finansowej powódki oraz jej płynności finansowej i pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez nią w poprzednim roku podatkowym przychodu wynoszącego (...) zł i stanowi (...) % przychodu, a zgodnie z przepisem art. 56 ust. 3 p.e. limit kary wynosił 25 187,00 zł.

W ocenie Sądu kara ustalona w tych granicach spełni swoje podstawowe cele w zakresie oddziaływania szczególnego na powódkę, jak również funkcję prewencji ogólnej. Tak ustalona kara nie przekracza również jej możliwości płatniczych. Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości 1814,00 zł, adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia będzie na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje- represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powódka, jako podmiot ukarany będzie stosowała się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania, powódkę należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niej na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik